

ната квартира, щаба на дѣйствующата армия съ всичкитѣ управления, като: пощенско, телеграфно, комендантско и интендантско управления и проч. съ цѣль легионѣ чиновници. Освѣнъ това, въ Букурештъ винаги пристигаха и разни войсковы части.

Благодарение на това стечение на множество народъ, въ Букурештъ бѣше такава скъпотия, просто за невѣрване. По първата година азъ бѣхъ прѣстоялъ нѣколко деня и за туй бѣха ми извѣстни цѣнитѣ на нѣкои артикули, на които цѣнитѣ сега бѣха се уде-сеторили.

Власитѣ не дремяха и си плетяха кошницитѣ.

Прѣдъ видъ на това, че на 4 сутринята рано опълчението напускаше бивуакътъ си, вечерята на 3 ий Юний отпусти на офицеритѣ въ града не се разрѣшаваха :

4 Юний, щомъ се съзори, опълчението напустна Букурешкия бивуакъ. Вървѣхме, но кждѣ отивахме? никой не знаеше; нито пъкъ можеше да знаемъ, гдѣ щѣхме да ноцуваме. Впрочемъ, по нѣкой пътъ още отъ вечерята се казваше, че сутрѣ ще пристигнемъ въ с. Н. кждѣто се испращаха сутринята ротнитѣ кухни и за кждѣто се опѣтваше и опълчението. Но вечерята вмѣсто въ Н. опълчението пристигваше въ с. Т. Тѣй щото единъ день вървѣхме къмъ западъ, а другия къмъ югъ и т. н. т. Това лутание напрѣдъ и назадъ, на прѣвъ поглѣдъ, безцѣлно, имаше си своята причина: опълчението се числеше къмъ главната квартира и за туй то се луташе, вѣроятно, за да скрие направлението на тѣзи послѣдната, слѣдователно, и пункта на съсредоточението на войскитѣ, гдѣто щѣше да се минува Дунава.

При всичко, че условията, при които пътувахме, слѣдъ трѣгванието ни отъ Букурештъ, бѣха все скъпитѣ, каквито и въ първитѣ два перехода, отстанали опълченци отъ ротитѣ си никакъ нѣмаше. Тѣ привикнаха къмъ похода: переходъ отъ 20 и повече версти се прѣминуваше безъ голѣмо усилие; за туй и псувнитѣ на офицеритѣ по адреса на опълченцитѣ попрѣстанаха.